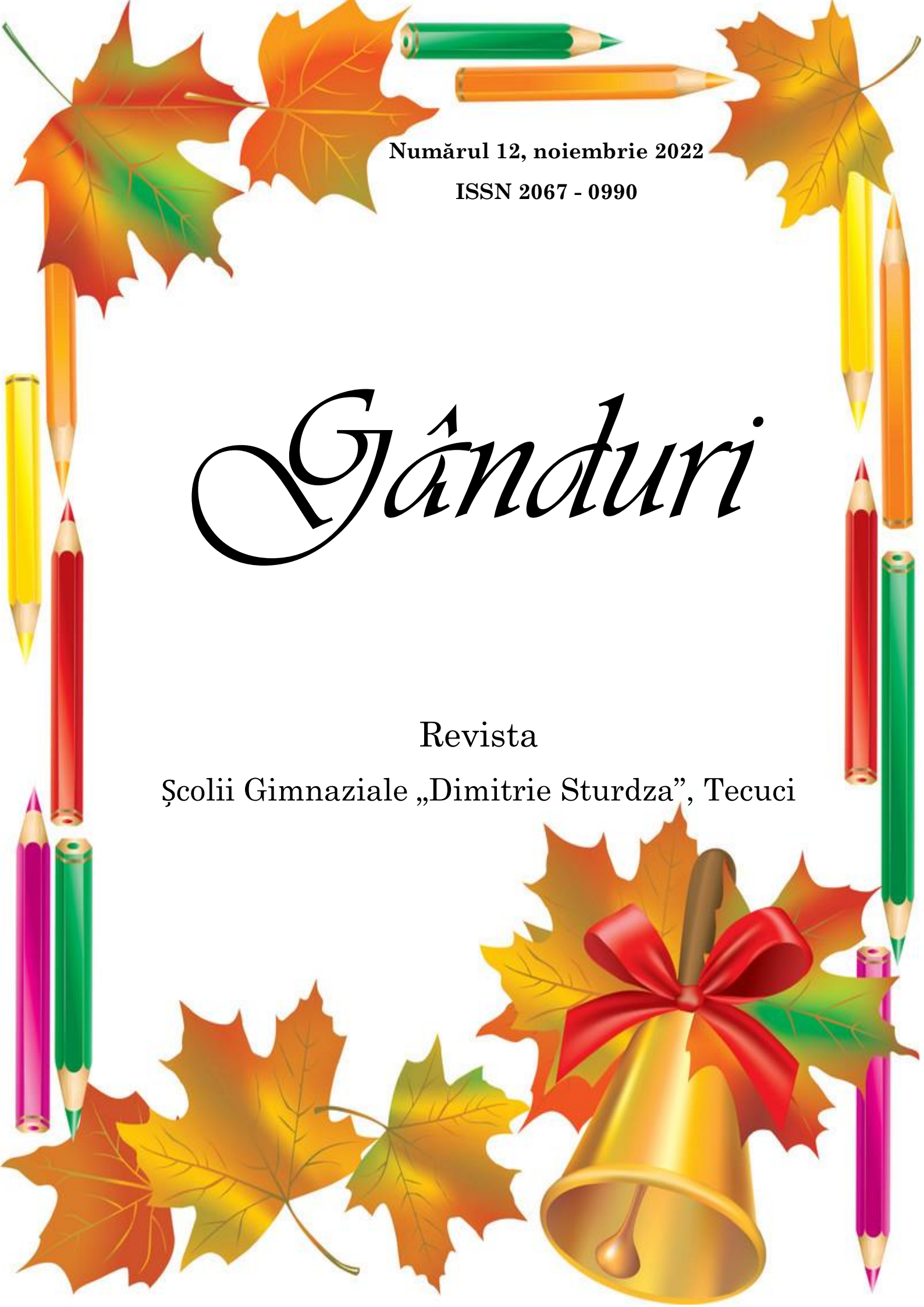

The cover is framed by a decorative border of autumn leaves in shades of orange, yellow, and red, and several colored pencils in yellow, orange, red, green, and purple. The text is centered within this frame.

Numărul 12, noiembrie 2022

ISSN 2067 - 0990

Gânduri

Revista

Școlii Gimnaziale „Dimitrie Sturdza”, Tecuci

CUPRINS

- * *La ceas aniversar*
- * *Școala mea, Școala „Dimitrie Sturdza”*
- * *Aceasta este întrebarea...!*
 - * *O școală de 10*
 - * *Dascăl în era digitală*
 - * *Dovleacul fermecat*
 - * *Toamna, doamnă aurie*
 - * *Împreună de Halloween*
 - * *Lectura – în impas?!*
 - * *Religia – opțiunea mea*
 - * *Fereastră către știință*
- * *Olimpiada națională a sportului școlar 2022-2023*
- * *Educație fără frontiere*
- * *Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale*

Colțul creativ

- * *Creații literare*
- * *O școală de poveste*

La ceas aniversar

Prof. Tudorici Livia

Luna octombrie aduce în fiecare an un motiv de mândrie și bucurie pentru elevii și dascălii Școlii Gimnaziale „Dimitrie Sturdza” Tecuci.

În această perioadă aniversăm un învățământ de calitate. Fiecare om, fiecare copil al școlii a avut și are o însemnătate specială în viața ei. La ceas aniversar, gândurile se îndreaptă deopotrivă către elevi, dascăli și părinți, uniți într-un act educațional și o comuniune didactică de calitate, menținută la standarde înalte de toți factorii implicați.

Școala Gimnazială „Dimitrie Sturdza” de azi, reprezintă eforturile zecilor de generații de elevi, a zeci și sute de semănători ai învățaturii de carte, a părinților elevilor care au sprijinit necondiționat școala în toate demersurile ei.

Vocația profesorilor care au trecut pe aici a avut un rol hotărâtor în transformarea numelui școlii în renume. Meseria de dascăl înnobilează ființa umană și presupune dăruire sufletească, capacitate de a descifra adâncul ființei și de a-ți păstra sufletul tânăr.

Pentru noi, dascălii Școlii 10, elevul este miezul dătător de energie, dar și chintesența rădăcinilor oricărui rod. Învățăm în permanență de la copii, încercând să-i descoperim și cred că acesta este secretul unei activități didactice de succes.

Suntem o instituție de învățământ cu caracter deschis, flexibil, activ-participativ, care aplică metode moderne centrate pe elev. Îi învățăm pe copiii noștri să iubească științele. Avem grijă ca elevii noștri să-și dezvolte gândirea algoritmică, pentru a se simți competenți în a deține și utiliza informația, deschiși spre schimbare, spre învățare.

Scopul nostru este de a trimite mai departe copii bine pregătiți, descurcăreți, obișnuiți cu munca în echipă, obișnuiți să fie voluntari, obișnuiți să se implice în organizarea evenimentelor caritabile.

Am fost atenți la dezvoltarea lor fizică, intelectuală, morală, cetățenească și îmi place să cred că am creat modelul unui elev fericit, care vine cu drag la școală, fapt dovedit de numeroasele îmbrățișări pe care le primim de cum intrăm pe poarta școlii.

Ne dorim din suflet ca școala să emane peste timp aceleași valori, aceleași performanțe și aceleași ecouri.

La mulți ani de excelență Școlii Gimnaziale „Dimitrie Sturdza”!

*Școala mea,
Școala
„Dimitrie Sturdza”*

Prof. înv. primar

Țarălungă Elena

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale.

Menirea școlii nu este numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a le stimula calitatea de om, iar școala „Dimitrie Sturdza” face asta cu prisosință. Școala a rămas punctul de pornire al orientării școlare și profesionale prin acțiuni de informare asupra posibilităților de continuare a studiilor, de detectare a intereselor profesionale și a aptitudinilor, de discutare a criteriilor după care elevii își decid viitorul și a ponderii de implicare a părinților în alegerea școlii și a profesiei pe care copiii lor o vor urma.

Iată de ce, în fiecare an, pentru școala noastră, ziua de 26 octombrie este un moment de intensă bucurie. O zi în care fiecare elev, de la clasa pregătitoare până la clasa a VIII –a, participă cu drag la omagierea școlii noastre, cu momente artistice dedicate școlii, expoziții de desene sau de flori, deosebit de interesante, cântece, poezii sau articole despre importanța școlii. Participă cu drag la concursuri literare sau artistice organizate la nivelul școlii noastre, în ziua de 26 octombrie.

Aceste activități extrașcolare au rolul de a dezvolta competențele sociale, lucrul în echipă, colaborarea și comunicarea în rândul copiilor, integrarea în grup, spiritul de inițiativă, toleranța față de ideile celorlalți, deprinderea de a-și susține cu argumente punctul de vedere și de a critica constructiv – toate fiind atribute necesare oricărui om pentru reușita în viață. De aceea, activitățile extrașcolare îl ajută pe copil să dobândească aptitudini necesare pentru a se descurca în cele mai variate situații de viață.

Anul acesta, elevii clasei a IV –a B au participat la concursul literar cu poezii și texte, la proiectul „Școala mea e ca o floare” donând școlii frumoase flori de toamnă. Cântecele „Toamna” și „Frunze ruginii” au răsunat în sala Bibliotecii „Ștefan Petică” din orașul nostru.

O altă activitate interesantă la care au luat parte copiii este atelierul de creație „Art Studio”. Elevii și-au dovedit creativitatea, imaginația și istețimea, totul desfășurându-se sub formă de activități-joc interactive, conform principiului „ Cum te joci, așa înveți!”

Promovarea imaginii școlii noastre reprezintă o prioritate pentru buna colaborare între cei trei parteneri educaționali: școală – elevi – familie. Într-o comunitate, școala este un element esențial prin resursele umane pe care le are, prin spațiile de învățare pe care aceasta le pune la dispoziție elevilor și nu în ultimul rând prin activitățile pe care le oferă. Școala nu poate funcționa foarte bine fără sprijinul comunității existând o interdependență, școala fiind garantul dezvoltării permanente a comunității.

Activitățile cultural-artistice pe care le desfășurăm cu elevii noștri sprijină promovarea imaginii școlii noastre în comunitate, acționând în mod pozitiv asupra comportamentului elevilor.

Aceasta este întrebarea...!

Prof. înv. primar

Tudorache-Marin Viorica

Cunoscând faptul că profesia de profesor este extrem de solicitantă și de epuizantă, predispunând la consum psihic mare (burn-out), o profesie care presupune un grad mare de responsabilitate, în condițiile în care luarea de decizii nu este atât de clar localizată la nivelul profesorului, se pune problema resorturilor motivaționale pentru profesia aceasta în general și pentru specializarea continuă, în special.

O altă realitate care trebuie recunoscută și considerată ca variabilă importantă în autodeterminarea în această profesie se referă la modificarea drastică a statutului social și a respectului consecutiv alocate profesiei de dascăl în societatea contemporană: înainte dascălii erau creditați cu un rol major, decisiv și iluminant în viața comunității, dar schimbările de paradigmă, multiplicarea discursului în posmodernism au antrenat și o modificare a aprecierii și raportării membrilor comunității față de profesori.

În prezent, profesorii trebuie să demonstreze cunoștințe, abilități, atitudini valoroase, trebuie să câștige respectul și acordul, aprecierea nu doar a administratorului instituției educaționale, ci și a părinților și elevilor.

Erodarea statutului de profesor se realizează chiar pe măsura dezvoltării și augmentării impresionante a rolurilor asociate profesiei de dascăl: dorim de la dascălii noștri să fie niște profesioniști desăvârșiți, să dețină cunoștințe și abilități de ultimă oră, adaptate și adaptabile unei societăți fluide și în continuă schimbare, să fie buni manageri (ai clasei, ai comportamentelor, ai fondurilor, etc.), să fie buni lideri, dar și persoane care se specializează în permanență prin cursuri de specialitate sau complementare (adult learner), prin învățarea de-a lungul întregii vieți (life-longlearning).

Profesorii, ca orice adulți, pot să prezinte o dezvoltare personală semnificativă în anumite medii, în timp ce în altele tind să stagneze sau să regreseze. Am identificat trei factori-cheie care trebuie să caracterizeze un mediu de învățare pentru ca aceasta să fie stimulativă pentru dezvoltarea profesorilor (adulților):

1. *un mediu în care indivizii se simt în siguranță și sprijiniți*, în care individualitatea și unicitatea lor sunt respectate, unde abilitățile și succesele lor de viață sunt recunoscute și respectate;
2. *un mediu care încurajează libertatea intelectuală*, experimentările și creativitatea;
3. *un mediu în care adulții sunt tratați ca și parteneri*, acceptați și respectați ca adulți inteligenți, experimentați, ale căror opinii sunt ascultate, apreciate.

Schimbarea organizațională este, de obicei, rezultatul unei modificări realizate de către indivizi asupra propriei persoane și asupra practicilor lor personale, nu rezultatul unei cerințe impuse de sus în jos.

Vocile profesorilor trebuie să se facă auzite, ei trebuie să-și susțină, să-și argumenteze stilul lor de muncă și să-l controleze.

Un mediu favorabil dezvoltării profesionale îi ajută pe profesori să devină conștienți de părțile tari și de slăbiciunile practicii lor în contextul imediat și complex al clasei, la fel ca și motivațiile și stimulentele pentru profesori.

Școala este o expresie fidelă a contextului cultural în care funcționează. Ultimii 50 de ani au arătat că modificarea constantă a școlii este imperativă. Dacă luăm în considerare faptul că în fiecare an ne depărtăm de modernismul ce a determinat structura și funcțiile tradiționale ale școlii, observăm că, în același timp, școala tradițională este tot mai inadecvată.

Există cel puțin două surse ale inadecvării școlii actuale:

- explozia informatică, ce face dificilă selectarea conținuturilor ce trebuie predate/învățate. Efectul este unul tipic postmodern, în care nu mai există o voce autoritară care să dicteze un canon educațional unic, indiscutabil;
- modificarea funcțiilor școlii, în urma unei duble presiuni, una provenind de la comunitatea școlară (asumarea unui rol mai important în ceea ce privește socializarea copiilor, participare la viața comunitară, etc.) și una provenind de la structurile de conducere (creșterea calității programelor, adecvarea la piața forței de muncă, etc.)

Rolurile profesorilor se diversifică. În acest context se vorbește de profesorul mentor, tutor, consilier, facilitator al învățării, agent al schimbării, activist comunitar etc. Indiferent dacă acceptăm sau nu validitatea acestor roluri, este evident faptul că profesorul trebuie să se dezvolte profesional, mărindu-și repertoriile de acțiune (Woodward, 1995).

Așadar, dragi profesori, dragi colegi, acceptăm sau nu acceptăm schimbarea?

Aceasta este întrebarea!

La mulți ani, Școala "Dimitrie Sturdza" Tecuci!

O școală de 10

Prof. înv. primar

Ceparu Iuliana

O școală trăiește prin spiritul din ea. Toate generațiile de dascăli și elevi ce au trecut prin aceasta, au lăsat părți din sufletul lor în acea școală.

A mea, Școala „Dimitrie Sturdza” prin vechime, este animată de un spirit înțelept și matur. Înnoită cu fiecare generație de elevi, astăzi, școala noastră și-a schimbat înfățișarea. Pretutindeni îți zâmbește un chip, te întâmpină o floare, simți aerul proaspăt al prezentului – care îți canalizează energia spre a construi.

Dascăli devotați, părinți minunați, manageri inspirați – fac din școala noastră un loc unde succesul este ușor de realizat.

Sunt onorată să activez în această școală de 41 de ani și mulțumesc cu recunoștință tuturor celor care m-au sprijinit în a deveni omul care sunt astăzi.

Am dăruit din timpul vieții mele acestei școli, iar ea m-a răsplătit cu bucuria de a-i fi dascăl.

La ceas aniversar, urez tuturor celor care sunt și vor veni în aceasta școală – să facă să fie un loc al bucuriei, al succesului, al stării de bine.

Pentru că spiritul școlii acum este suma spiritelor prezente în fluxul vieții, să ne asumăm, prin responsabilitate, să menținem Școala 10, la înălțimea lui 10.

Dascăl în era digitală

Prof. înv. primar

Epure Nicoleta

„Unii trăiesc fără niciun ideal, fără nicio țintă. Trec prin lume ca niște fire de paie pe un râu. Nu merg ei, ci îi duce curentul.” (Seneca)

Învățământul românesc actual nu are nevoie de oameni fără nicio țintă, de oameni care trec prin lume ca niște fire de paie purtate de râu, ci are nevoie de dascăli foarte buni, capabili să ofere elevilor lor o educație de calitate. Standardele precizează într-o manieră clară ce trebuie să se înțeleagă prin „profesori foarte buni”. Aceasta înseamnă că ele trebuie să specifice cunoștințele și abilitățile considerate a fi cele mai importante pentru practicarea profesiei didactice, nivelul de stăpânire al acestora, condițiile în care urmează a fi probate și modul în care vor fi măsurate și evaluate aceste competențe.

Cine este acel profesor bun? Cel care stă la catedră? Adică la pupitru sau masă specială, așezată de obicei pe o estradă, de la care vorbesc profesorii, oratorii? Te așezi la înălțime ca să te vadă mai bine elevii? În clipa aceea devii invizibil. În loc să explici când e necesar, tu ții discursuri lungi și plictisitoare? Poți să fii bine pregătit din punct de vedere profesional, generația X te sabotează pe loc. Ei sunt multitasking și obișnuiesc să utilizeze diferite dispozitive în același timp. Nu te vor asculta stând nemișcați în bancă zeci de minute. Poate alegi să fii o unealtă menită să faciliteze procesul instructiv-educativ, care îl ajută pe elev să descopere lumea care îl înconjoară, cu toate tainele ei și devii vizibil, dascăl adevărat, demn de urmat.

Un dascăl bun știe să **comunique eficient**. Nu e un lucru ușor. Este o provocare imensă să reușești să comunici cu acești copii din generația X. Ei se află în mod constant între realitate și virtual, între viața online și offline iar 46% dintre membrii acestei generații aleg rețelele de socializare ca formă de comunicare.

Un profesor bun **comunică asertiv**. Conceptul de asertivitate este preluat de la savanții americani (Smith, Rakos, Lange, Wolfe etc.) și înseamnă a-ți susține punctul de vedere fără a te simți vinovat. Asertivitatea reprezintă comunicarea deschisă, directă și onestă, care ne permite să avem încredere în noi și să obținem respectul interlocutorilor, înseamnă abilitatea de exprimare a emoțiilor și a gândurilor într-un mod în care ne satisfacem nevoile și dorințele și le respectăm pe cele ale interlocutorului. Aceasta facilitează rezolvarea situațiilor interpersonale tensionate.

B. Rogers (2003) a observat că lipsa de asertivitate a cadrelor didactice derivă din particularitățile lor de personalitate, din dorința de a fi aprobate de elevi în condiții de ordine și disciplină. Să nu uităm că autoritatea se câștigă mai ales prin merite personale. Conduita și competența sunt ingrediente necesare.

„Înțelepciunea cere nu numai tăcere, ci și ascultare.” –spunea Teodor Dume. Dascălul ideal **știe să asculte**. Ascultarea este unul dintre cele mai importante aspecte ale comunicării eficiente. Ascultarea despre care vorbim, nu presupune doar înțelegerea propriu-zisă a cuvintelor sau a semnelor ce ne sunt adresate, ci și înțelegerea a ce simte interlocutorul când comunică. A ști să asculți este un dar. Ai nevoie de multă răbdare și concentrație, fiindcă ascultarea trebuie să fie activă.

Dascălul bun e capabil să înțeleagă sau să simță ceea ce simte o altă persoană, deci **este empatic**. Empatia îi oferă profesorului posibilitatea de a privi toate influențele prin prisma celor cărora li se adresează și de a prevedea, nu numai eventualele dificultăți, dar și posibilele rezultate. Dascălul care e capabil de a se transpune în psihologia altuia, de a „intra în pielea” celui alt, de a pătrunde cognitiv și afectiv în cadrul de referință al elevului, identificându-se parțial cu acesta, „ca si cum” ar fi cealaltă persoană, dar fără a pierde condiția de „ca si cum”, e empatic. Un profesor empatic înțelege mai bine nevoile elevilor. Poate fi mai convingător. Reușește să-i motiveze pe elevi. Privește lumea și viața din mai multe perspective și prin asta îi îmbogățește sufletește pe copii. Face față mai ușor negativismului, întrucât înțelege motivațiile și temerile elevilor săi.

Dascălul bun **e model pentru elev**. Știe că orice cuvânt sau gest al său, lasă urme în mintea copiilor. Elevul trebuie să înțeleagă că profesorul lui nu reprezintă un ideal de neatinș, ci un exemplu demn de urmat. Un dascăl model ajută elevii să-și atingă obiectivele, insuflă experiența sa, oferă sfaturi bune. Prin exemplul lui personal reușește să atragă elevii la îndeplinirea conștiință, de bună voie, a obligațiilor și cerințelor pedagogice. Profesorul modern nu trebuie să fie o enciclopedie. Wikipedia și Google sunt enciclopediile lor. Copiii din generația X sunt sceptici în legătură cu sistemul educational tradițional și în timpul liber vor să învețe mai mult, în propriul lor ritm. Dascălul modern nu furnizează cunoștințe în sensul vechi al cuvântului, ci oferă modalități, drumuri menite să ducă la cunoaștere.

Copilul zilelor noastre caută personalizare și independență. Dacă ești capabil să-l ajuți să se dezvolte, ca să-și atingă scopul în procesul de învățare, vei rămâne vizibil. Oricât de stăpân pe sine ar părea, are nevoie de o privire care îl încurajează, sau îi aprobă pașii. Însă, dacă nu respecți personalitatea elevului, nu-i cunoști trăsăturile individuale, perspectivele de dezvoltare, nu adopți o atitudine diferențiată față de el, nu-i acorzi considerația cuvenită, nu ești uman, nu ai toleranța corespunzătoare, nu creezi un climat afectiv pozitiv în clasa tradițională sau cea virtuală, nu apreciezi corect, nu știi să organizezi materialul de predat într-o formă accesibilă și atractivă, nu reușești să predai sugestiv și antrenant, nu ai spiritul de inventivitate și creativitate, dacă nu ești flexibil și adaptabil, nu cunoști tehnologia modernă, nu-i înveți cum să învețe, te va face invizibil cu un simplu „Click”.

Bibliografie:

1. Andreescu, Magda Cornelia, Apetroae Mihaela, Apopei Alla, ... - Manualul mentorului, Iași Editura Spiru Haret, 2014
2. Dulamă, E. M., 2005, Practica pedagogică. Teorie și metodologie, Editura Clusium, Cluj-Napoca.
3. Orșan F., (2012): Pedagogie și elemente de psihologie, Cluj-Napoca, Editura Risoprint

Dovleacul fermecat

Rolul și importanța activităților școlare desfășurate în parteneriat cu părinții

Prof. înv. primar

Golea Marieta Florentina

Toamna își așterne covorul ruginiu, ca un alai al sărbătorii noastre. Ziua școlii, o sărbătoare a sufletului împăcat de bucuria muncii implinite. Asemeni bogatei toamne, ne umplem panerele sufletelor cu roade culese cu grija și migală de truditorii și învățăceii școlii Dimitrie Sturdza.

Fiind cei mai mici, clasa pregătitoare, ne-am invitat părinții în atmosfera minunată a clasei noastre, pentru a ne bucura împreună de roadele toamnei, într-un atelier de creație.

Motivul realizării acestor parteneriate este necesitatea menținerii unității de cerințe în educația copilului, necesitatea realizării unei legături reale între școală și familie ca parteneri egali în educația copilului.

Scopul acestui parteneriat este implicarea și participarea reală a părinților în activitățile școlare și la cele extracurriculare.

Importanța activității:

Crearea unui mediu familiar stimulant, care încurajează învățarea, precum și implicarea parentală în activitățile școlare, sunt cruciale pentru dezvoltarea emoțională, socială și cognitivă a copilului. Activitățile școlare părinte-elev vor avea efecte pozitive și de durată asupra motivației copilului de a învăța, asupra atenției, comportamentului și rezultatelor sale școlare. Consolidarea parteneriatelor familie-școală și implicarea părinților ca parteneri de învățare încă din primii ani este, prin urmare, esențială pentru îmbunătățirea dezvoltării copiilor.

Obiective urmărite:

- ✚ formarea părinților în spiritul ideii de parteneri egali în educația copiilor;
- ✚ convingerea părinților pentru a investi în dezvoltarea personală a copilului și a grupului în ansamblu;
- ✚ implicarea părinților în atragerea de resurse (financiare sau materiale) necesare unei bune desfășurări a actului educațional;
- ✚ crearea unui mediu educativ pozitiv, favorabil, adecvat pentru o stimulare continuă a învățării spontane a copilului;
- ✚ dezvoltarea creativității elevilor prin ateliere de creație;

Pentru a susține astfel de demersuri este necesară stimularea imaginației, a dorinței de a se implica în activitate creativă.

În sala de clasă din atelierul de creație, copiii dezvoltă sentimente emoționale și estetice, percepția artistică, îmbunătățesc abilitățile de creativitate vizuală și constructivă. Activitățile legate de munca manuală contribuie la dezvoltarea gândirii logice, a imaginației, a atenției, a receptivității emoționale, a motricității fine, a educației hărniciei, la dezvoltarea perseverenței și la activarea copiilor.

Relevantă:

Problema dezvoltării creativității copiilor este în prezent una dintre cele mai urgente probleme, deoarece vorbim despre cea mai importantă condiție pentru formarea unei identități individuale a unei persoane aflate deja în primele etape ale formării ei. Proiectarea și munca manuală, precum și jocul și desenul, sunt forme speciale ale activităților copiilor propriu-zise. Interesul copiilor față de ei depinde în mod semnificativ de modul în care condițiile și organizarea muncii pot satisface nevoile de bază ale unui copil de această vârstă, și anume: dorința de a acționa practic cu obiectele, care nu se mai mulțumește cu simpla manipulare a acestora, așa cum era înainte, ci presupune obținerea unui anumit rezultat semnificativ; dorința de a te simți capabil să faci ceva ce poate fi folosit și care poate câștiga aprobarea celorlalți.

Școala îl învață pe copil să se situeze printre semenii, să se obișnuiască cu anumite cerințe și realități sociale. Dar educația în familie constituie prima școală a copilului, partea cea mai importantă a pregătirii lui pentru viața socială și productivă. Familia trebuie să fie prima instituție socială care se preocupă de asigurarea condițiilor necesare dezvoltării normale a copilului.

La școală, ajutăm elevii să treacă peste rețineri, să-și exprime în mod deschis opiniile personale, să vorbească despre evenimentele la care participă, despre calitățile și defectele lor. Elevii dobândesc nu numai curajul exprimării unor opinii, ci și respectul pentru părerile colegilor, ale părinților, pentru adevăr. În felul acesta punem pe fiecare elev în situația de a-și exercita, în clasă, principalele însușiri care-i definesc personalitatea, făcându-i participanți activi, dar și colaboratori, parteneri ai noștri în ducerea la bun sfârșit a activităților.

Implicarea părinților în viața activă a școlarului este foarte importantă, deoarece copiii dacă sunt ajutați devin mai motivați și mai ambicioși în tot ceea ce fac.

Implicarea părinților în viața școlarului îl face pe acesta să fie mai încrezător în sine și mai puternic, putând să depășească toate obstacolele pe care le întâlnește nu doar la școală, ci și în viața de zi cu zi.

Dialogul cu familia este unul din elementele indispensabile ale reușitei școlare.

Toamna, doamnă aurie

„Toamna a început să scrie

Într-o carte cu copertă aurie

Câte și de toate

Cu creioane colorate...”

Prof. înv. primar

Parvana Dumitra

Omul este o ființă superioară capabilă să se emoționeze în fața frumosului din natură. Îl poate descoperi ca preexistând intențiilor sale investigative, dar îl poate și recrea în mediul imediat înconjurător, în propria locuință, în clasă sau la locul de muncă, pe stradă, în grădini sau în parcuri. Natura îl face mai bun, mai curat, mai uman. Dar totodată îl cheamă să o ajute, să o înțeleagă, să o păstreze și să o ocrotească. Este esențial pentru omul modern, aflat într-un stres continuu, să învețe să trăiască în armonie cu natura, să știe să se bucure de darurile și binefacerile ei.

Toamna este anotimpul bogăției, atât în recoltă, cât și în culori. Toată această simfonie de forme și nuanțe ne trezește un firesc sentiment de melancolie. Atâtea culori atât de diferite și totuși atât de bine combinate, încât aproape că nu-ți poți crede ochilor că ceea ce vezi e aievea! Culori din cele mai aprinse până la tonurile cele mai pale, pasteluri cum n-ai ocazia să privești prea des, de la galbenul aprins la bejul pal, de la ruginiu la portocaliu, toate tonurile de verde și încă multe altele pentru care nu sunt cuvinte a le descrie, nuanțe pe care doar natura, în măiestria ei, a reușit să le aducă la desăvârșire.

Îndrumați cu tact pedagogic, măiestrie, răbdare și rigoare științifică, elevii pot stabili conexiuni între cunoștințele dobândite la toate disciplinele de studiu. Tema propusă este ancorată și în realitate, tocmai de aceea poate fi abordată cu ușurință, începând cu planul concret-intuitiv. Contactul nemijlocit cu mediul oferă copiilor multiple și noi posibilități de observare a unor aspecte din natură, a unor legături dintre acestea, descoperind cauzele care le determină și urmările pe care le au. Valențele educative sunt multiple și determinante pentru formarea la elev a concepției despre natură, lume, viață.

Să redăm, așadar, formele și culorile toamnei, oferind posibilitatea micilor artiști de a da frâu liber imaginației creatoare și artistice prin intermediul culorii și penelului!

Împreună de Halloween!

Prof. Cusiă Daniela

La sfârșit de octombrie, când vremea se răcește, nopțile devin mai lungi și zilele mai scurte, iar toamna începe să cedeze teren anotimpului friguros, se sărbătorește, de câțiva ani, în țara noastră, Halloweenul. Chiar dacă este o sărbătoare împrumutată de la americani, este mult așteptată de tineri și, mai ales, de copii.

Despre Halloween s-a scris mult, se știe din ce în ce mai multe lucruri, iar plăcerea copiilor este mereu aceeași. În condițiile impuse de pandemie, când activitățile extrașcolare au fost restricționate sau interzise, o astfel de manifestare a fost foarte așteptată de toți elevii școlii. Așadar, într-un interval destul de scurt, în vacanța dintre primele două module, elevii s-au gândit, și-au procurat și și-au confecționat costumații și măști. Și pentru că Halloween înseamnă costume înfricoșătoare, măști și machiaje spectaculoase, elevii s-au întrecut pe sine, dovedind că sunt foarte creativi și dornici de distracție. Astfel, au fost răsplătiți cu diplome toți elevii participanți și premiați cele mai inspirate costumații și cele mai haioase măști.

În plus, toți copiii s-au bucurat de atmosfera „incendiară” dată de această sărbătoare americană, dar „gustată” din plin, în ultimii ani, de copiii din întreaga lume.

Lectura – în impas?!

Prof. Ghica Claudia

"Nu e alta mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților." (Miron Costin)

Îndrumarea lecturii elevilor în învățământul gimnazial este un obiectiv fundamental pentru transmiterea și înțelegerea noțiunilor predate la toate disciplinele de învățământ. Lectura literară este etapa superioară parcursă de elevi prin intermediul căreia își îmbogățesc vocabularul, își cultivă capacitatea de receptare a mesajelor morale și estetice transmise de textele citite, decodează mai ușor semnificația evenimentelor trăite zi de zi, devin mai sensibili și mai predispuși dialogului cu semenii.

În ultimii ani, îndepărtarea elevilor de lectură a devenit îngrijorătoare. Consecințele sunt extrem de neplăcute, deoarece această lume în care trăim, din ce în ce mai sofisticată și mai neprietenoasă, nu poate fi deslușită decât de un om cu un larg orizont de cunoaștere dobândit în timp printr-un susținut efort intelectual bazat pe lecturi perseverente și penetrante atât din zona culturală, cât și din cele neliterare. Structurată corect și implementată cu tact și pasiune, prin îmbinarea metodelor clasice cu cele moderne și a activităților didactice cu cele din afara orelor de curs, îndrumarea lecturii literare poate deveni un succes cert al învățământului actual.

Fiindcă s-au înnoit timpurile, s-au mutat și accentele. Noile descoperiri conferă omului posibilitatea să aplice plener principiul comodității. Puținul timp dedicat cândva lecturii este acum împărțit cu televizorul și cu internetul. „Citim” telenovele, de fapt un soi de scrieri siropoase, adaptate micului ecran, „citim” emisiuni de divertisment, de regulă, încropiri de texte căznit umoristice, vulgare. Apar și cărți virtuale serioase aparținând unor autori celebri ori debutanți. Cartea pe suport de hârtie pare a fi în pericol. Imprevizibil ca întotdeauna, viitorul va decide. Deocamdată, cititorul împătimit își savurează în liniște literatura (reviste, cărți) în sistemul tradițional. Este incomod să citești „Război și pace” pe ecranul calculatorului.

Elementele descrise mai sus prefigurează cauzele care au condus în ultimele decenii la o criză a lecturii în plan național. Acest fenomen, ca parte esențială a îndepărtării omului contemporan de cultură, se manifestă plener pe întregul mapamond.

Societatea modernă a dus la o exacerbare a pragmatismului. Singurul zeu rămas pe postament este banul. Oamenii vor să-și eficientizeze la maximum eforturile pentru a obține profituri cât mai mari și cât mai repede. În aceste condiții, timpul liber al omului, rezervat cândva, în mare parte, culturii, este alterat de stres. Stors de vlagă de obligațiile slujbei (și ea din ce în ce mai nesigură), omul modern nu mai este dispus să citească atent, cu creionul în mână, o carte valoroasă ori să urmărească un serial TV pe teme culturale, ci butonează în neștire televizorul sau accesează ore în șir internetul, în căutarea unor știri de senzație sau a unor emisiuni de divertisment.

„Năravul” adulților este însușit rapid și de copiii predispuși la înlăturarea efortului intelectual, mai ales în timpul liber. Disprețul față de carte tinde să devină endemic. Prin zecile de vile, recent construite, prezentate în emisiunile de arhitectură pe diverse canale TV, poți vedea orice. Numai bibliotecile nu-și mai găsesc loc prin zecile de camere. Mărturia unui părinte m-a pus pe gânduri. Fiind un cititor împătimit, de-a lungul vieții, când găsea o carte valoroasă, cumpăra trei exemplare. Unul pentru el, celelalte pentru cele două fiice când se vor instala la casele lor. Timpul a trecut, fetele s-au căsătorit, au locuințe somptuoase. Tatăl a venit cu darul pregătit cu grijă timp de decenii. A fost refuzat. „Nu se mai poartă bibliotecile, tată!” i-au spus fetele în cor. Bietul om le-a donat bibliotecii, gândindu-se că nepoții săi vor trăi fără cărțile fundamentale în preajmă.

Citesc elevii de astăzi mai puțin decât înaintașii lor de acum două-trei decenii? Răspunsul este afirmativ. Care sunt principalele cauze care conduc la această situație?

a) Perioada de tranziție care a debutat imediat după Revoluția din 1989 a dus la debusolarea societății românești, în ansamblu. Scăpați de rigorile tiraniei comuniste, oamenii au simțit că este momentul să se relaxeze, să pretindă daune morale și materiale, să muncească mai puțin și, ținând cont de vidul de autoritate a statului, să nu mai respecte nici cele mai elementare legi. A scăzut dramatic interesul pentru învățătură, deoarece a dispărut și motivația acesteia. Vedeau în jurul lor că prosperă nemeritat, nu cei valoroși, ci mulți dintre aceia care „au abandonat la timp școala”, cum suna un șlagăr lexical al vremii.

b) În haosul economic și social instalat, familia nu-și mai putea realiza prerogativele fundamentale privind supravegherea și îndrumarea copiilor. Legătura dintre familie și școală s-a anemiât ori a dispărut complet (în cazul celor plecați la muncă în străinătate) și, în numai câțiva ani, peste un milion de elevi au abandonat școala.

c) Elevii sunt fascinați de televizor și de calculator în fața cărora își irosesc foarte mult timp.

Prin urmare, neglijarea lecturii are multiple consecințe nefavorabile asupra elevilor:

- îi privează de accesul la marile împliniri spirituale ale omenirii care le-ar putea modela benefic sensibilitatea, nivelul cultural și caracterul. Dacă deprinderea de a citi sistematic nu se formează în anii de școală, e greu de crezut că un asemenea neajuns poate fi remediat mai târziu. Și e dureros ca într-o viață irepetabilă, o proporție însemnată din populația planetei să nu beneficieze de deliciile artei, îndeosebi de cele ale lecturii.

- rămân cu un orizont de cunoaștere și de autocunoaștere limitat.

- vor vehicula un vocabular sărac, își vor formula cu greutate gândurile, atât în scris, cât și oral.

Profesorul de limba și literatura română pasionat și responsabil are suficiente posibilități menite să-l ajute pe elev să devină un cititor împătimit de beletristică. El este cel care are datoria să îndrume pașii copiilor în minunatul univers al cărților, al textelor literare. Să urmărim exemplul lui Mihail Sadoveanu, care afirma: *„Mi-a plăcut să caut frumusețile limbii și puterea vie a imaginilor. Le-am găsit în multe cărți ale trecutului...le-am învățat de la înaintași și de la dascălul meu de limbă...”*

Religia – opțiunea mea

Prof. Movileanu Maricica

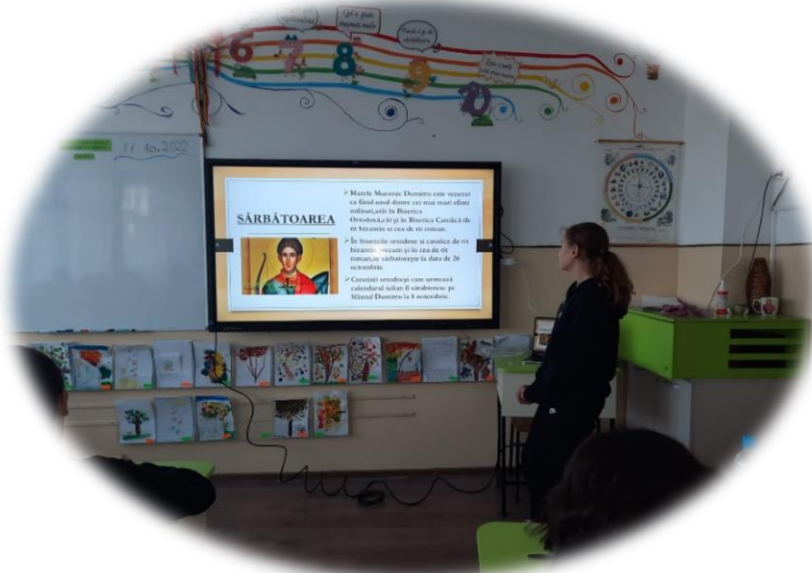
De ce religia?

Unii oameni nu dau atenție acestui subiect, dar religia este foarte importantă. Nu este vorba despre Dumnezeu și cele zece legi pe care trebuie să le respectăm. Religia este mult mai mult decât atât. Ne învață ce înseamnă credința, iubirea față de Dumnezeu, față de oameni și față de noi înșine, ne învață să diferențiem binele de rău și să alegem să facem bine. Poate dacă am face abstracție pentru câteva minute și am uita de grijile vieții cotidiene, am realiza că avem foarte multe de învățat din Biblie și din legile lui Dumnezeu, atâta timp cât facem tot posibilul să le respectăm, fără a încerca însă să fim perfecți, deoarece perfecțiunea este imposibil de atins.

Oamenii, deseori, uită de Dumnezeu. Se roagă numai când sunt în situații dificile și când au nevoie de ajutor. Mint, când ar trebui să spună adevărul indiferent de circumstanțe. Râd de oamenii mai puțin norocoși ca ei, când ar trebui să le întindă o mână de ajutor sau să le ofere un umăr pe care să plângă. Îl învinovățesc pe Dumnezeu că nu îi ajută când iau decizii pripite și greșesc. Fură, când ar trebui să dăruiască. Își jignesc semenii, când ar trebui să-i iubească necondiționat. Astfel, fără să realizeze, nu Îl respectă pe Dumnezeu. Oamenii judecă, rănindu-i pe cei din jurul lor, uitând că este cineva în Ceruri care se ocupa deja de asta; își pierd speranța și duc totul la extreme, uitând că Dumnezeu nu îți da mai mult decât poți duce.

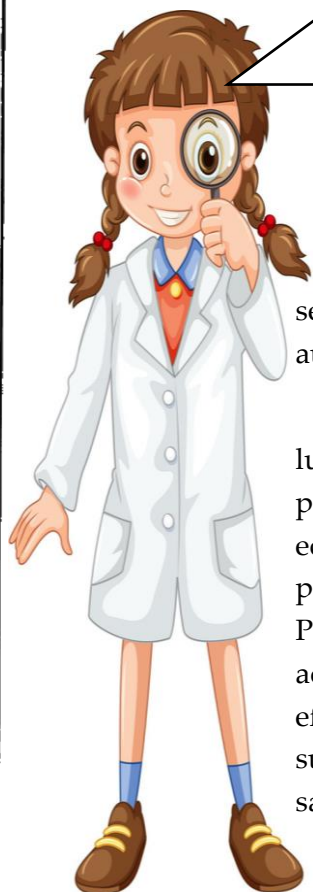
Da, credința ne dă speranța că putem continua, că putem merge mai departe, iar ora de religie este cea care încă de la clasa pregătitoare ne călăuzește pașii și ne luminează drumul aducându-ne mai aproape de Dumnezeu. Primele ore de religie, primele rugăciuni învățate ne rămân în inimă pentru toată viața.

Profesorul de religie are o mare responsabilitate, poate mai mare decât a oricărui alt profesor pentru că el nu doar transmite cunoștințe, el modelează suflete. Așa cum copacul va crește drept și falnic dacă este bine condus, tot la fel e și cu sufletul omului. De aceea trebuie să ne dovedim vrednici de această nobilă misiune.

Fereastră către știință

Prof. Dascălu Elena

Muzeul de Istorie „Teodor Cincu,, din Tecuci, a găzduit în perioada 16-18 septembrie, Ediția a IX- a - MESERII, Festivalul „FEREAȘTRĂ CĂTRE ȘTIINȚĂ” la care au participat și elevii ai Școlii Gimnaziale „Dimitrie Sturdza”.

Aceștia au participat la diferite Ateliere de știință și au văzut cum arată diverse lucruri prin microscop, de la zahăr și sare, până la un fir de păr, iarbă sau firmituri de pâine, s-au cufundat în realitatea virtuală. O altă activitate la care au participat și membrii echipajului „Sanitarii pricepuți” a fost prezentarea practică a măsurilor de acordare a primului ajutor, de către Inspectoratului Pentru Situații de Urgență Galați - Secția de Pompieri Tecuci. Prin activitățile demonstrative prezentate, elevii și-au fixat faptul că, acordarea primului ajutor este un prim pas vital pentru oferirea unei intervenții rapide și efective, care ajută la reducerea traumatismelor serioase și la îmbunătățirea șanselor de supraviețuire și că acționarea imediată și aplicarea tehnicilor adecvate fac o diferență în salvarea vieților.

Fereaștra, ca de obicei, rămâne deschisă pentru anul viitor!

Olimpiada națională a sportului școlar

2022

2023

Catedra E.F.S,

Prof. Huzum Simona

Prof. Huzum Alin

Prof. Crăciun Mihai

Luna noiembrie a venit cu rezultate îmbucurătoare pe linie sportivă la Școala Gimnazială "Dimitrie Sturdza" Tecuci, unde eleva Ulciță Luciana în urma participării la Olimpiada Națională a Sportului Școlar a urcat pe podium. Aceasta a devenit campioană județeană la tetratlon-atletism, calificându-se la etapa națională.

Felicitări și mult succes mai departe!

Educație fără frontiere

Prof. Chirvăsuță Mirela

Școala are misiunea de a ajuta fiecare copil să crească, să-și dezvolte spiritul, corpul și inima, să învețe copiii să trăiască împreună, unii cu alții, cu persoane diferite, să-și poată ocupa progresiv locul în societate, să poată deveni cetățeni activi.

Interculturalitatea este înainte de orice respectul diferențelor. Pe lângă activitatea școlară, elevii au nevoie să învețe cum să se comporte în societate, dar mai ales să relaționeze cu persoanele din jurul lor, așadar să accepte faptul că există o varietate de personalități și că nu toți sunt la fel. Acest tip de atitudine tolerantă se construiește încă din copilărie, iar școala poate ajuta în acest demers prin activități în parteneriat cu școli din alte țări. Genul acesta de proiecte au rolul de a depăși granița culturală și de a pătrunde în mijlocul vieții școlare și nu numai, a unei alte civilizații și de a ne îmbunătăți atât competențele lingvistice, digitale, de relaționare, cât și cultura generală.

Un astfel de proiect este în derulare la Școala Gimnazială „Dimitrie Sturdza”, intitulat „Education without boundaries / Educație fără granițe” și având drept partener sau școală înfrățită pe Școala „Ismail Kaymak” din Çanakkale, Turcia. Proiectul se va derula în perioada septembrie 2022 – iunie 2023, conținând numeroase activități care au drept scop stimularea interesului pentru o altă cultură, formarea unei atitudini de toleranță și respect, îmbunătățirea comunicării în limba engleză, stimularea implicării în activități extracurriculare, a imaginației și a creativității verbale.

Prima activitate din cadrul acestui proiect a avut loc miercuri, 19 Octombrie 2022, în cadrul căreia elevii de la Școala „Ismail Kaymak” au făcut cunoștință cu elevii implicați de la Școala „Dimitrie Sturdza”. Aceștia au urmărit prezentarea Școlii „Dimitrie Sturdza” și și-au exprimat curiozitățile legate de România și de școală, la care au răspuns elevii Școlii „Dimitrie Sturdza”. Întreaga activitate s-a desfășurat cu entuziasm, emoție și curiozitate din partea elevilor, fiind genul de activitate mult iubită de către aceștia.

În cea de-a doua activitate, care a avut loc pe 4 noiembrie 2022, elevii Școlii „Dimitrie Sturdza” au urmărit cu mare interes prezentarea școlii „Ismail Kaymak”, activitățile frumoase la care iau parte copiii din Turcia, dar l-au cunoscut și pe fondatorul școlii lor, prin intermediul unui interviu, care a împărtășit valorile pe care le consideră necesare să le fie insufflate copiilor: afecțiune, încredere, onestitate, performanță, valori cu care rezonază și colectivul școlii „Dimitrie Sturdza”.

Proiectul continuă cu numeroase activități, prin intermediul cărora vom pătrunde în cultura ambelor țări, cum ar fi: *Dansuri și costume tradiționale, Mâncăruri tradiționale, Tradiții de Crăciun și de Anul Nou, Zile din viața noastră*, culminând cu o *Întâlnire cu valorile și cultura românească*, adică o vizită în România a partenerilor de la Școala „Ismail Kaymak”.

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES)

Contabil Pleșu Felomela

Multe persoane se întreabă ce înseamnă CES – cerințele educaționale speciale. Cerințele educaționale speciale sunt acele cerințe care derivă din nevoile speciale ale unor persoane, generate de existența unor disfuncții la nivel intelectual, senzorial, fizic, psiho-afectiv, socio-economic, cultural (MECTS – Ordinul 5574/2011).

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor. Incluziunea presupune că fiecare individ contează și cu toții avem nevoie de mai multă răbdare și toleranță față de cei care sunt diferiți. Într-o astfel de unitate de învățământ, se asigură o educație pentru toți copiii și se caută mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile și serviciile sociale și educaționale conform principiului „resursa urmează copilul”.

Copilul cu CES are nevoie de condiții de învățare care să stimuleze și să sprijine dezvoltarea sa, un curriculum adaptat și individualizat. Adaptarea curriculumului la clasă pentru predarea, învățarea, evaluarea diferențiată se poate realiza prin:

- adaptarea conținuturilor cantitativ și calitativ, la potențialul de învățare al elevului;
- adaptarea proceselor didactice (metode utilizate, material didactic, timp de lucru alocat) nivelului de sprijin acordat elevului;
- adaptarea mediului de învățare fizic, psihologic și social;
- adaptarea procesului de evaluare (diverse proiecte și produse scrise, orale, vizuale ale muncii elevilor).

Deseori, este nevoie de programe individualizate de intervenție pentru integrarea școlară și socială a copiilor cu CES. Se poate vorbi de:

- integrare totală – atunci când elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită, (programelor terapeutice se desfășoară în spații speciale, destinate acestui scop);
- integrare parțială – atunci când elevii cu CES petrec doar o parte din timp în școala obișnuită;
- integrare ocazională – participare ocazională, în comun, la diferite activități (excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, etc).

Toate cadrele didactice care au în colectivitatea elevilor copii cu CES, vor avea în vedere acțiuni ce presupun colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea directă în lucrul efectiv cu copiii. Părinții și copii vor fi consiliați să fie realiști în așteptări, vor fi ghidați să evite izolarea și să comunice cu alți părinți și copii aflați în situații similare. Se va promova o abordare pozitivă a educării și disciplinării copiilor; copiii vor fi implicați, atât cât se poate, în luarea deciziilor, în alegerea activităților la care vor participa. Este de dorit ca părinții, cadrele didactice și școala să facă un front comun pentru a ajuta la integrarea copiilor cu CES.

O astfel de abordare poate genera egalitatea de șanse, participarea și integrarea școlară și socială.

„Copiii sunt ca fluturii care zboară în văzduh. Unii se înalță mai sus ca alții, însă fiecare zboară cât de bine poate.

De ce să-i compari între ei?

Fiecare este diferit.

Fiecare este special.

Fiecare este frumos

Când un copil îți dă un cadou, chiar dacă e o piatră, apreciază. Poate fi singurul lucru pe care acel copil îl are și a ales să ți-l dea ție.”

Colțul creativ

Simfonia toamnei

Apetrei Ioana

Clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Ghica Claudia

Peste oceane, peste mări și țări, toamna își face apariția înveșmântată într-o mantie cu nuanțe ruginii, galbene, arămii, în timp ce își poartă cu mândrie rochia verde și cizmele aurii. Pe cap poartă o cunună din zeci de frunze, conuri și tot ce e mai frumos, iar bucele strălucitoare i se revarsă pe umeri. Pășește alene și, cu zâmbet duios, îmbracă în nuanțe minunate ogoarele, câmpiile și raspândește în jur miros proaspăt de gutui, pere coapte și bucurie.

În urma ei, vântul suflă mai cu putere, viețuitoarele își mănâncă ultimele merinde înainte de a se adăposti. Animăluțele harnice adună proviziile și, când își trag sufletul, se uită la păsările de pe cerul mohorât, care își încep lungul drum în căutarea căldurii. Frunzele îngălbenite se despart una câte una de copaci, așternându-se la rădăcina lor, îmbrăcând pământul în zecile de culori din garderoba toamnei. Plantele se retrag încet, încet spre adăpostul prietenului lor, pământul, pentru a le oferi îmbrățișări calde.

Oamenii aleargă zgribuliți să strângă recoltele, gospodinele își arată talentele, umplând cămara cu bunătăți. Mare forfotă a mai stârnit toamna în urma ei! Doar ea, în toată splendoarea ei, fără să țină cont de granițe, împrăștie sentimente și îmblânzește soarele. Pare visătoare, nehotărâtă, dar ne calcă pragul cu fiecare zi din calendar. Foșnetul frunzelor uscate din parc, mirosul de struguri din vii, adierea tot mai hotărâtă a vântului, seara ce vine grăbită, începerea scolii, toate m-au făcut să simt atingerea răcoroasă a toamnei și am simțit nevoia să mă înfășor cu ultimele raze calde de soare.

Bine ai venit, toamnă, cu simfonia ta de gusturi și de culori!

Sosirea toamnei

Balcan Alessia

Clasa a VI-a A

Prof. îndrumător: Ghica Claudia

Iată că vântul neliniștit scutură copacii și încearcă să dea jos frunzele multicolore de toamnă care de-abia se mai țin cu mânuțele lor de crengile maronii ale stejarilor mari și fermecători. Pe jos, covorul colorat deja s-a așternut, căci vântul e prea crud, iar frunzele prea firave.

Bruma de pe asfalt strălucește și atrage atenția păsărilor călătoare care, când o văd, știu că este timpul să plece în țările calde. Norii gri și înfumurați își scurg primele picături de apă pe iarba galbenă și uscată. Ceața argintie ca o stea acoperă pădurea care era odinioară verde. Veverițele își strâng merindele pentru iarnă și le așază cu grijă în scorburile lor frumos amenajate și calduroase.

Soarele strălucește, dar căldura lui nu mai e aceeași. Gutuiul își deschide ochii adormiți, iar fructele sale zemoase și aurii dau să cadă. Strugurii violeți s-au copt, iar oamenii se duc la vie să-i culeagă și să facă vin din ei. Nucile răsună din sacii mari cu sunete de fericire, căci ele s-au copt bine. Oamenii strâng prunele și gutuile din livezi ca să facă dulceață și magiun. Merii și perii tremură de frig și se sperie de foșnetul frunzelor. Serenada greierilor care a durat toată vara a amuțit. Nici păsările nu mai cântă. Își pregătesc cuibul pentru iarnă, pentru că cele care nu pleacă trebuie să îndure gerul sfâșietor.

Chiar dacă vara s-a retras, toamna aceasta nu este obișnuită. E cea mai frumoasă de până acum!!!

Toamna – cel mai frumos anotimp

Zaharia Andra

Clasa a VIII-a A

Prof. îndrumător: Cusiuc Daniela

Toamna a acoperit desișul verde rămas de la călduroasă vară.

Covorul multicolor din frunze s-a revărsat pe pământ, coamele copacilor sunt pline de nuanțe calde, deși se pregătesc pentru schimbare, bulgarele de aur încearcă, în zadar, să treacă de spuma cenușie a văzduhului, iar dimineața, ceața de un alb murdar se vede ca vâlul unei mirese în adierea vântului.

Frumusețea toamnei se remarcă atât în zilele în care natura obosită este doborâtă de ploi cu picături sticloase, întinderile de uscat sunt găurite de apa cristalină, cerul este acoperit de paravanul înnegrit de care nu poate trece călduroasa sferă, copacii bogați de altădată par niște crengi tăvălite dintr-o parte în alta de brizele puternice, iar fragmente de lumină cad, din când în când, pe pământ și creează imaginea perfectă plină de mister, dar și în zilele în care mînea de foc își face apariția, uscatul se lasă dezmiardat de ramificațiile acesteia, înalții arbori au coame decorate de forme portocalii, galbene, roșii, maronii și aurii, iar vântul adie dintr-o parte în alta aducând cu el miresme dulci, toate acestea formând un peisaj parcă scos dintr-un basm.

Noapțile sunt magice cu o puzderie de cristale orbitoare inserate în indigoul văzduhului, blânda lună strălucind puternice, mirosurile sunt plăcute și îmbătătoare, iar natura adoarme în taina ei ca un nou-născut.

Pădurile sunt acoperite de o pătură groasă și nuanțată care definesc cărările abia atinse de frunzele moarte care urlă la fiecare apăsare, iar lacurile reflectă codrul auriu străpuns de razele sclipitoare ale sferei cerești. În unele, la marginea lor se găsesc cascade cu ape învolburate de un albastru intens prin care seara se oglindește doamna nopții.

Prin sate, copiii își ajută părinții la anumite treburi, fructele se coc, fiind numai bune de mâncat, iar stoluri întregi de păsări se observă trecând pe deasupra.

În livezi, merele aurite cu miez zemos, nucile dulci și strugurii cu boabe mari și rotunde sunt culese, roadele toamnei fiind așteptate și îndrăgite de toată lumea, în special de copii.

La fel ca oamenii, animalele se pregătesc pentru iarnă, unele pentru hibernare, altele își fac ultimele provizii.

La începutul acestui anotimp se mai pot observa harnicile albine umblând din floare în floare, furnici adunând ce mai pot găsi, păsări retrăgându-se în țările calde, iar alte viețuitoare își fac ca și acestea pregătirile finale.

Toamna simbolizează sezonul de aur datorită revenirii la școală. Se pot vedea copii entuziasmați și nerăbdători pentru întoarcerea în bănci, dar și alții fericiți pentru începerea unui capitol nou din viața lor. Chiar și în ochii adulților se poate observa o nostalgie pură în momentul în care gândul le fuge la vremurile în care ei erau cei de la pupitru, deoarece școala a format oamenii minunați, pricepuți, educați și respectuoși de azi.

În fiecare an, mă gândesc la toamna care a trecut și la cea care a venit și, deși, sunt aceleași schimbări nu pot să nu observ că de fiecare dată se întrece în splendoare.

Toamna este anotimpul în care, deși cu schimbări radicale, natura preia o altă formă. Este ca o prințesă războinică, puternică, înzestrată, frumoasă, copleșitoare și echilibrată.

Basmul toamnei

Pîrlea Miruna

Clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Ghica Claudia

Zâna Toamnă a început să țeară maramă multicolore Pământului, iar în zborul său privește întreaga natură. Ultimele raze ale soarelui timid abia își mai fac loc printre norii cenușii. Frunzele își murmură cântecul de despărțire, iar vântul rece le răscolește și le așază într-un covor moale.

În văzduhul plumburiu se rotesc deja stoluri gata de drumul lung și primejdios, iar viețuitoarele, speriate de adierea rece a vântului își caută adăpost și provizii pentru iarnă. Parfumul crizantemelor, aromele dulci și amărui ale fructelor și legumelor se risipesc în aer. Din grădini și din lanurile de porumb se ridică în văzduh vorbele și chicotele gospodarilor mulțumiti. Câmpul se acoperă cu vâlul de bruma și primește ploaia, așteptând parcă, odihna binemeritată.

Îmi place toamna, anotimpul roadelor, deoarece este întotdeauna darnică, răsplătind hărnicia oamenilor.

Zâna toamnă

Murguleț Luminița

Clasa a VIII-a A

Prof. îndrumător: Cusiac Daniela

Vara călduroasă se desparte de toamnă precum doi îndrăgostiți, precum frunzele unui copac de trunchiul său „gingaș” considerat ce s-au protejat reciproc atâta amar de vreme, unde totul devine rece, trist și singuratic.

Toamna, zâna roadelor și zâna bunătății este o ființă blândă ce trece cu vederea peste defectele pământenilor; o zână răbdătoare ce-și pierde cu greu calmul, dar atunci când nefericitul incident se întâmplă aceasta plânge și răsuflă cu lacrimi glaciare și usturătoare peste întreg ținutul. Încercând să comunice așa cu oamenii, sperie de fapt copacii ce tremură de frică și încearcă să evadeze închisorii prinse în furtună, cu brațele goale, temătoare, lăsând hainele lor de frunze, prietenii și protecția lor de-o vară să piară în văzduh, pe drumuri.

Frunzele acestea odată verzi rămân triste și aleg să cutreiere Pământul după ce furtuna a plecat, în căutarea fericirii: un apus liniștit sau un bulgăre de foc pe care îl pot admira pentru întreaga lor, scurtă viață. Acestea se dau uitării, se lasă în urmă și-și dau ultima suflare, se îngălbesc, uscându-se, dar zâmbind totuși cu ultima fărâmbă de putere, tot ce le-a mai rămas: „Ah! Ce minunat! Copiii s-au jucat azi cu mine, cu noi...frunzele!” și se pierde dureros în zare. O mică viață neînsemnată.

Se înserează. Toamna, această zână neînțeleasă, lasă ca negurile să învâluie zărilor, dorind să culce pădurea neliniștită și încețoșată. Și le spune o poveste copacilor: „Dragi copii, așa cum albinele nu se dau bătute, observăm că ele mereu dau zor și muncesc neîncetat, pentru găsirea fericirii și împlinirii lor și bucuria și mândria reginei. Acestea sunt niște supuși loiali ce și-ar da viața pentru împărăția lor, un exemplu nobil și brav după care fiecare viețuitoare se poate ghida: ele ocrotesc lucrurile, viețuitoarele pe care le respectă, le iubesc și le îndrăgesc! Așa vreau să fiți și voi: să vă protejați cu orice preț căminul și pământul și animalele și sufletul vostru! Fiți viteji, voinicii mei, fiți curajoși și veți putea trece peste toate obstacolele din calea iernii celei neiertătoare, biruind în dulcea primăvară, ce vă va ghida iar spre mine, spunând povești seară de seară...la nesfârșit! Noapte bună, scumpii mei! Cu evlavie, veți dăinui!”

Toamna- sora mai mare ce mereu vrea să-și apere frații, să-i sfătuiască și să-i împingă de la spate pentru realizarea obiectivelor propuse. Până și strictetea Toamnei are o eleganță aparte! Probabil de aceea nu vrea să ne răsfete cu razele zglobii ale soarelui ce-ar bucura inima oricui. Ea vrea să fim tari, învățându-ne în fiecare moment despre adevăratul sens al vieții, esența fără de care nu am putea trăi...ca o poțiune magică. Voi v-ați dat seama care este aceasta?

În toate schimbările nefericite, păsările au continuat să fie unite chiar dacă au mult de călătorie: sunt o familie. Pribegit-au ele, timidele, până să aleagă destinația de vacanță din țările calde, dar au plecat, lăsând vântul șuierând să acapareze întreg concertul grandios și buna dispoziție cu care eram obișnuiți să ne înveselească în fiecare dimineață.

Iluzii...Iluziile sunt tot ce le-a mai rămas pământenilor ce privesc spre un foc ale cărui amintiri nu doar le dezgheață gândurile și părerile uitate, ci le topesc inimile și le oferă un deja-vu cumplit: zilele de vară în care ușoara briză a vântului șoptea la urechea tufelor de mure și pune în mișcare arbuștii, au rămas acum doar un schelet impietrit. Cântecele și jocurile copiilor au fost înlocuite de înspăimântătorul urlet al unui lup flămând, cu ochii furioși, ațintiți asupra ta.

Și-ntr-o haină de frunze uscate, Toamna strălucește în nuanțe aurii pentru că bunătatea și puritatea sufletului ei valorează înmiit față de o rochie țesută cu fire de aur și bijuterii dintr-o mare de perle. Zâna reprezintă vrednicia, dărnicia, blândețea și devotamentul, iar aceste însușiri o fac pe ea cea mai frumoasă, indiferent de veșmântul colorat.

Lăsând poporul în urmă, fermecătoarea zână pleacă la galop pe un cal nemaîntâlnit, nechezatul acestuia scoțând un ecou cald, dar puternic totodată. Parfumul ei de fructe, dulce și îmbietor, lasă singura urmă a unei asemenea ființe în lumea noastră. Toamna se face nevăzută, lăsând un anotimp de trăit plin de emoție și speranță, la fel ca multe momente din viețile noastre.

Toamna aurie

Talmaciu Bianca

Clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Cusiac Daniela

Privesc în urmă și mă întreb mirată, unde oare au dispărut zilele acelea însorite, când totul în jur era verde, iar soarele ne mângâia cu strălucirea lui. Unde sunt cântecele păsărilor care răsunau de dimineață până seara? Oare unde s-au ascuns toate acele mii de culori ale florilor care își etalau frumusețea în razele soarelui.

Dar, privesc înainte și ce văd acum nu mă întristează. E toamna, care încet, încet și-a făcut apariția peste întreaga fire. Și-a ocupat locul și încearcă tot mai mult să-și pună amprenta. E ea, toamna aurie, care transformă culorile verii în galbenul-cărămiziu de prin păduri și livezi.

Privesc în sus și văd un cer posomorât, care mai, mai stă să plângă. Mă uit într-o parte și văd un păr căruia i-au căzut aproape toate frunzele, în schimb fructele lui coapte așteaptă să fie culese cât mai repede. Chiar și gutuiul de lângă el parcă vrea să spună ceva; stă mândru că are cele mai dolofane fructe și nu-i mai pasă că frunzele l-au părăsit de mult. Și-au găsit locul jos la rădăcină, galbene și ruginite, de parcă ar fi trecut ani peste ele. Întorc capul în partea cealaltă și văd oamenii cum se grăbesc să își adune totul de prin grădini.

Chiar și strugurii nu mai au răbdare, stau agățați de o codiță printre frunzele ruginite care pleacă, din când în când, câte una în adierea vântului. Uneori, câte o vrăbiuță mai brăzdează cerul căutând un pic de căldură să-și mai încălzească aripioarele.

Deși totul în jur îți provoacă o stare de melancolie după vremurile însorite, toamna cu frumusețile ei, îți încântă sufletul, îți așterne în fața ochilor culorile ei fermecătoare și parfumul îmbietor al fructelor.

Toamna

Stoica Nicoleta Georgiana

Clasa a III-a A

Înv. prof. îndrumător: Buscă Lăcrămioara

Era o după-amiază superbă de toamnă .

Carmen se plimba împreună cu fratele ei pe străzile aurii ale oraşului. Ea credea că zâna toamnă chiar există, dar fratele ei o contrazicea şi spunea că sunt doar nişte poveşti.

Atunci, un vânt puternic s-a stârnit. O frunzuliţă a început să crească din ce în ce mai mult. Frunza devenise o femeie foarte frumoasă care era chiar Zâna Toamnă. Carmen a rămas mută de uimire...fratele ei ,însă, nu vedea nimic...Atunci, ea i-a şoptit băieţelului la ureche:

- Şşş! Ascultă foşnetul frunzelor aurii!
- De ce?
- Pentru ca să o poţi vedea! Dar , pentru asta, trebuie să o asculţi , nu doar să te uiţi

pe telefon cum fac toţi copiii din ziua de azi.

Băiatul a închis aparatul şi a început să asculte...

Dintr-o dată,totul era viu ...braţele de crengi ale copacilor ningeau frunze colorate ...în foşnetul frunzelor , Toamna dansa...

Toamna

Damian Teodora Florentina

Clasa a IV-a B

Înv. prof. îndrumător: Țărălungă Elena

*Toamna, anotimp frumos,
Colorat și generos,
Ne oferă fructe dulci,
Struguri, mere, dar și nuci.*

*Frunze arămii ce cad
Ca o ploaie peste noi,
Iar păsările se retrag
În cele mai calde văi.*

*Norii plumburii ca fumul,
Ce ieri, parcă, erau albi,
Astăzi cern ușor ca fulgul
Ploaia rece de topaz.*

Sosirea toamnei

Dumitrache Eduard

Clasa a IV-a B

Înv. prof. îndrumător: Țărălungă Elena

Toamna a bătut la uși,
S-a sfârșit vara acuș...
Frunze colorate-ncep să cadă,
Toți greierii spun o baladă...

Au început școlile,
Pe alei se-aud glasuri vesele,
Toamna iarăși a venit
C-un an de școală înnoit.

Avem recolte bogate,
Ploile-s neobosite toate,
Toamna a venit iar,
Cu mare veselie, chiar...

Toamna cea bogată

Ciobanu Ștefania

Clasa a IV-a B

Înv. prof. îndrumător: Țărălungă Elena

*A venit așa, deodată,
Toamna cea întunecată.
Cu livezi de fructe pline
Toamna cea bogată....*

*E iar frig și vânt puternic,
Cerul este-ntunecat,
Păsările călătoare
Spre țări calde au plecat.*

*Este toamnă, este gol...
Copacii plâng pentru veșmântul lor...
Ziua scade, noaptea crește
Și –mprejur tot veștejește...*

Toamna cea bogată

Coman David Andrei

Clasa a IV-a B

Înv. prof. îndrumător: Țarălungă Elena

Toamnă, tu ai fructe dulci,

Mere, pere, gutui, nuci ...

Ploaia tu o aduci,

Păsările le alungi...

Ele pleacă speriate,

Tocmai în țările calde.

Toamna ne-a urat:

„ Un an minunat!”

Toamna

Andrășescu Rebeca

Clasa a IV-a B

Înv. prof. îndrumător: Țărălungă Elena

*„Două sunete ale toamnei sunt inconfundabile: foșnetul frunzelor rigide și grăbite suflate de-a lungul străzii de un vânt
țâfnos și croncănitul unui stol de gâște migratoare...” (Hal Borland)*

Toamna este perioada unică din an care oferă un tablou perfect de culori și peisaje spectaculoase. Este unul dintre cele mai îndrăgite anotimpuri.

Frunzele se sfātuiesc ce culori li se potrivesc. Unele sunt roșcate, altele sunt mirate că s-au îngălbenit deodată...

Toamna e anotimpul roadelor bogate. Acestea ne fac să ne bucurăm de coșuri pline cu gutui, mere, pere, nuci și struguri. Datorită bogăției sale, toamna este zâna bună care ne umple cămara cu bogățiile ei.

Cât de frumoasă ești, Regină Toamna, anotimp al bucuriilor !

Toamna

Epure Miruna Nicoleta

Clasa a IV-a B

Înv. prof. îndrumător: Țărălungă Elena

Este toamnă.

Copacii se dezbracă de mantia lor de frunze ruginii. Cerul este plumburiu, iar norii cenușii acoperă zâmbetul cald al soarelui.

Anastasia iubește foarte mult toamna, așa că s-a hotărât să meargă să o caute pe Zâna Toamna. A mers prin pădurile de conifere, de brazi, a trecut prin văi adânci și a traversat munți înalți... A ascultat cântecul toamnei cântat de păsările înfrigurate. A mers așa zile și nopți întregi, până când a ajuns la o peșteră. Din peșteră se auzea un glas divin cântând.

Anastasia intră în peșteră și văzu o femeie frumoasă ca o zeiță. Femeia aceea purta o rochie din frunze ruginii, țesută cu mii de raze aurii. Atunci, Anastasia și-a dat seama că în fața ei era Zâna Toamna. Aceasta a întâmpinat-o cu bucurie și a invitat-o la un ospăț mare.

La ospăț, Zâna Toamna a întrebat –o dacă îi place toamna și roadele dăruite de ea. Fata a răspuns că îi plac foarte mult și i-a vorbit Zânei despre toate lucrurile pe care le admiră la ea.

Toamna, măgulită de cele auzite, a numit-o pe Anastasia Prințesa Toamnei.

Zâna Toamna

Pintilie Matei Ștefan

Clasa a IV-a B

Înv. prof. îndrumător: Țarălungă Elena

Până anul acesta, Andrei nu a avut nici un copac, dar în primăvara aceasta i-a adus cineva un pui de cireș. El iubea atât de mult puiul de cireș! Toată vara mergea la el , îl îngrijea, îl uda și îl curăța. Până într-o zi, când a venit la el și l-a văzut schimbat total. Andrei se întreba mirat :

— Cine a făcut asta?!

— Eu am făcut acest lucru! răspunse o voce.

— Dar tu cine ești?

— Eu sunt Zâna Toamna. Eu colorez pădurile în mii de culori.

— Sunt supărat pe tine! spuse Andrei neînțelegând vorbele Zânei.

— De ce?

— Pentru că i-ai zugrăvit frunzele cireșului meu și apoi îl scuturi de tot ce are el mai frumos!

— Dar așa este bine pentru el, ca să poată rezista frigului iernii. Tu nu vrei să fie așa?

— Desigur ! Vreau să fie în siguranță și să crească!

După ce a rostit cuvintele acestea, Zâna Toamna a dispărut. Atunci se auzi un cântec. Era cântecul frunzelor de cireș , în drumul lor spre pământ...

Andrei rămase tăcut și gânditor...

Zâna Toamna

Bordea Matei Andrei

Clasa a IV-a B

Înv. prof. îndrumător: Țărălungă Elena

Este toamnă.

Dintre toate anotimpurile, cel mai bogat anotimp este toamna. Copacii abia așteaptă ca fructele lor să fie culese, iar în aer se simte mirosul merelor, perelor și gutuilor coapte... Strugurii s-au copt și sunt din belșug.

Norii plumburii își fac apariția pe cer în fiecare zi, lansând câte o ploaie mărunță și rece. Soarele se arată sfios printre nori, iar razele lui abia ne mai încălzesc. Copacii își schimbă hăinuțele verzi cu unele galben- ruginii. Vântul este și el prezent, şuierând și spulberând frunzele aurii. Păsările călătoare sunt zgribulite și se pregătesc pentru o călătorie lungă, peste mări și țări, căutând razele călduroase ale soarelui.

Diminețile sunt mohorâte și reci, iar amurgul de un albastru - violet devine mai frumos și mai nostalgic. Bruma își face apariția și ea, spunându-ne să ne îmbrăcăm mai gros. Pământul începe să devină mai negru sub brazda plugului. Dealurile sunt pictate în mii și mii de culori, într-un peisaj mirific. Zilele sunt mai scurte, iar nopțile mai lungi și mai reci.

Dar ce putem face? Cea de-a treia fiică a anului a pus stăpânire peste întreaga natură!

Curând toamna va pleca și își va face simțită prezența Zâna Iarna...

Așadar, Zâna Toamna, mai stai, nu pleca!

Micul meu cais

Joghiu Ilinca

Clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Ghica Claudia

Într-o zi minunată de toamnă, când frunzele copacilor așterneau pe pământ un covor multicolor în nuanțe maronii, împreună cu bunicul meu am plantat un pui de cais, timid și plătând în grădina din spatele casei. Eram nespus de curioasă să observ evoluția lui, iar faptul că era plantat de mânuțele mele mă încânta!

Copăcelul- cais, asemenea unui pui de om, a început să se dezvolte, dar deja se simțea amenințat de bătrâna iarnă care se apropia. Frigul a pus stăpânire pe întreaga natură.

Am urmărit zi de zi puiul de cais care a trecut cu bine peste iarnă. A sosit și vestita primăvară! Micul meu pom fructifer a început să înverzească și să înmugurească. Acesta și-a deschis ramurile către soare, iar razele aurii și sclipitoare au început să-l încălzească pe firavul cais. Încet – încet, primăvara și-a luat rămas bun, iar vara călduroasă și-a făcut apariția.

Prietenul meu, caisul, e încărcat acum de flori alb-roz din care vor răsări primele fructe. Vara îl ud cu mare drag și aștept cu nerăbdare să gust delicioasele caise portocalii.

Toamna, meşter iscusit

Ciulinaru Miruna

Clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Cusiac Daniela

A sosit în caleaşca aurită toamna cea colorată. În parcul ce odinioară era plin de copii şi flori şi-a pus deja amprenta ruginie. Coboară-ncet din înălţimi un aer din ce în ce mai rece, iar lacrimile lui octombrie târziu, udă pământul. Ici-colo cade câte o frunză galbenă, legănându-se lin în bătaia vântului rece.

Norii cenuşii împodobesc orizontul ca într-un tablou mohorât. Mă așez pe o bancă, admirând spectacolul toamnei colorate. Ameninţă cu şuieratul vântului păsările călătoare, ce pleacă în ţările calde. I-a furat şi puterea Soarelui ce astă-vară era mai mare ca niciodată. Acum razele lui îşi fac apariţia din ce în ce mai puţin. Există o armonie în toamnă şi o strălucire în cerul său, care nu poate fi regăsită de-a lungul verii, ca şi cum nu ar putea fi, ca şi cum nu ar exista.

Toamna are blândeţea ei aparte şi o melancolie numai bună să te facă să te priveşti pe tine însuşi. Ea are darul de a ne atinge sufletele cu roadele ei, cu mireasma şi culorile ei calde.

Amurg de toamnă violet, dă-mi mâna ta şi poartă-mă în văzduh, plimbă-mă peste ţara mea, să văd ce veşmânt i-ai pus. Să îmi arăţi ce artist iscusit eşti, cum colorezi lumea toată!

Toamna aurie

Nedelcu Irina

Clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Cusiuc Daniela

Toamna târzie a ajuns în țara noastră. Pe alocuri, aceasta pictează frunzele în culori diverse, arătând ca niște monede aurii și arămii.

Noaptea împrumută ore de la zi, urmând să i le înapoieze la primăvară. Pe zi ce trece, se înnoptează mai devreme și razele soarelui nu mai reușesc să mascheze răcoarea toamnei.

Adie ușor vântul în grădini și se înalță câteva frunze atinse de fascinanta pensulă a toamnei, apoi coboară pe pământul amorțit. Peste tot, s-a format o mantie impunătoare de numeroase frunze de nuanțe variate.

Toamna a îmbrățișat grădinile oamenilor, aducându-le roade cum niciun anotimp nu mai oferă. Aceștia vor strânge recolta, vor umple hambarele și cămărilor gospodinelor.

Copacii au rămas dezveliți de podoaba lor, arătând ca niște stafii melancolice.

Toamna este un anotimp special, care merită apreciat datorită tuturor bogățiilor pe care le oferă odată cu venirea acesteia.

Toamna

Candussi Maria

Clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Cusiak Daniela

Cea mai aromată și îmbujorată fiică a anului, ne încântă și ne răsfășă. Toamna este anotimpul în care natura îmbracă cele mai spectaculoase culori. Anotimpul ruginiu, plin de culoare și farmec, a sosit!

Vântul timid scutură ușor haina șubredă a toamnei, cad frunze de aramă, una câte una.

Câteva raze de soare discrete se joacă printre crengile copacilor. Nu este nimic mai frumos decât să admiram frunzele din grădini, parcuri sau de pe marginea drumului cum își schimbă constant culoarea de la verde, la galben, la portocaliu, apoi la roșu. În fiecare an, toamna ne ia prin învăluire, ne ademenește cu toate nuanțele și aromele ei și ne îndeamnă să ne îndrăgostim iremediabil de frumusețea ei care se reinventează în fiecare zi. Mohorâtul soare se ascunde în spatele perdelei cețoase ce ne-a acaparat pământul. Zilele s-au micșorat, iar friguroasele nopți ne îmbată cu a lor splendoare.

Atunci când credem că i-am deslușit toate aromele de gutui luminoase, struguri zemoși, castane coapte, ea ne surprinde din nou. De câte ori avem impresia că i-am cunoscut toate nuanțele ruginii, toate tonurile de galben, fiecare tentă de roșu, ea ne bulversează.

O feerie de culori și arome minunate te înconjoară la fiecare pas. Toamna e cu adevărat unul dintre cele mai frumoase anotimpuri.

Toamnă aurie

Radu Taissa

Clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Cusiuc Daniela

Mergând încet spre casă, am simțit adierea rece a vântului. Am ridicat privirea și am văzut dansul minunat al frunzelor aurii, care cădeau grațios pe trotuar. Câțiva picuri de ploaie, ca niște lacrimi, mi-au atins obraji reci, așa că am mărit pasul de teamă că ploaia va dura mai mult decât de obicei. Doar este toamnă. Frumoasa toamnă! Ca o doamnă îmbrăcată în haine aurii, cu nuanțe ruginii în păr, cu pălărie imensă plină cu roade bogate. A fost darnică toamna și anul acesta. Privesc pătura aurită de frunze, care acoperă drumul spre casă, păsările cu zborul lor elegant și simetric, norii pufoși și gri care aleargă grăbiți pe cerul întunecat.

Natura se schimbă. Totul în jur se usucă, soarele încălzește mai puțin, dar reușește cumva să scalde în lumină tot din jur. Culorile toamnei sunt fără egal, chiar dacă totul devine mohorât și ruginiu.

Zi după zi, în drumul meu spre casă, văd cum toamna se instalează. Văd cum copacul care mai ieri era verde și mândru, azi s-a dezgolit, sfios, și își apleacă crengile maronii și golașe în bătaia vântului. Îmi place să descopăr toamna aurie cu tot ce oferă ea. Un tablou, parcă pictat de cel mai talentat pictor. Anul acesta, toamna e anotimpul meu preferat. Abia aștept vacanța. Voi savura toamna, sub nucul bunicilor. O voi mirosi, o voi fotografia cu ochii minții, o voi ține minte, ca să nu îmi fie dor de ea, până anul viitor.

Am ajuns acasă. Ploaia nu s-a oprit. Abia când mi-a spus mama, am realizat că eram destul de udă. Așa frumoasă e toamna! Te pierzi în ea.

Valsul toamnei

Havriliuc Teodora

Clasa a VI-a A

Prof. îndrumător: Ghica Claudia

Vântul răsufla cu greu printre munții înalți, crestați cu vârfuri ascuțite. Brazii stăteau falnici mai drepți ca niciodată. Ramurile mărețe se mișcau în voia vânturilor îndrăznețe. Jos, mai la deal, iarba și-a pierdut culoarea crudă acoperită acum de lacrimile lui septembrie. Copacii își scutură mândrele podoabe ale verii ce tocmai a plecat. Cânta o vrabie ascunsă printre crengile amorțite ale copacului, iar glasul ei firav răsuna ca un ecou. Rândunelele pleacă cântând pe cerul înnegrit, se îndreaptă spre un alt tărâm plin de lumina caldă a soarelui.

Vine ploaia! Pic-poc,pic-poc ,pic-poc,picături de argint stropesc pământul ce caută odihnă. Vacanța a zburat ca un stol de păsări vâslind în înălțimi. Fiecare copil trebuie sa găsească timp să se așeze la masă cu toamna și să asculte clinchetul clopoșeilor. Frunzele pluteau încet, șoptind fericirea în dulcea adiere a vântului. Și un,doi,trei-un doi trei-un,doi,trei- dansează valsul toamnei și în jocul lor mângâie pământul rece și umed. Totul se așază ca niște note muzicale pe partitura toamnei,iar dacă le ascuți mai bine, devin un cântec armonios,vesel și trist, diferit în fiecare an.

Vedem chipuri de oameni pe la ferestrele reci și aburite ascultând orchestra toamnei. Copiii chicotesc pe frunzele umede si dansează printre stropii de ploaie care alunecă molcom pe crengile copacilor. Afară castanele cad pocnind ca două inimi frânte. Ultimele note atinse de ploaie se sfârșesc. Dar nu e liniște, muzica plutește în aer, zboară pe lângă urechile oamenilor, se învâрте și pleacă mai departe. Seara, cerul ne ademenește pe cărarea plină de lumânări. Suntem cu ceaiul în mână.

Toamna se apropie de final, dar dansul continuă, printre case, munți sau cascade,orașe și sate, iar copiii și oamenii se prind în dulcele vals al toamnei. Focul zbârnâie în șeminee, pictăm cuvintele, colorăm șaptele spunând vals,vals,vals...

Poienița

Gheorghică Teodora

Clasa a VI-a A

Prof. îndrumător: Ghica Claudia

În mijlocul pădurii de stejar, am găsit o poieniță ca-n povești. Fiind primăvară, totul era trezit la viață.

Copacii își deschideau coroana proaspăt înverzită către albastrul cerului. Printre crengi se auzeau păsărelele ciripind fericite și preocupate să-și facă noi cuiburi. Soarele blând, de primăvară, mângâia iarba deasă și de un verde intens, făcând ca roua să semene cu adevărate pietre prețioase. Covorul des de iarbă era presărat din loc în loc cu flori sălbatice într-o paletă de culori vii, ce îți încânta privirea. Și animalele pădurii s-au trezit la viață și se bucurau de căldura soarelui după o iarnă lungă și grea. Veverițele și-au reluat îndeletnicirea lor preferată și anume adunatul ghindelor, sărind din creangă în creangă. Marele urs a ieșit din bârlogul lui unde a hibernat toată iarna.

Iepurașii țopăie prin poieniță, bucurându-se de iarba fragedă și florile parfumate. Căprioarele pășesc grațioase, bucuroase că vor găsi iarba reavănă. Frumusețea primăverii este aceea că totul revine la viață, totul se dezmoștește după iarna grea și friguroasă, iar soarele este principalul „vinovat”, el fiind cel ce transmite tuturor căldură și entuziasm, veselie și chef de viață. Pârâul de cristal curge pe lângă poieniță, unde toate animalele merg grăbite să bea apă proaspătă și rece.

Ce frumos este să te bucur de reînvierea întregii firi!

*Primăvara,
în grădina bunicilor*

Rusu Antonia

Clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Ghica Claudia

Era primăvară, iarăși!

Un peisaj superb îmi apărea în fața ochilor. Totul era magic! Frumosul tril de păsărele ce tocmai au ajuns din alte țări înfrumuseța totul în jur. Grădina bunicilor era plină de copăcei cu mii și mii de floricele albe, având cu un miros suav. Ele făceau în grădină un spectacol impunător, cu diferite tipuri și culori de petale. Copacii se ridicau cu forțe proaspete din nou la viață, crescându-le pe ici pe colo frunzulițe împreună cu câțiva mugurei. Iarba, toate plantele își reveneau, iar câțiva ghiociei cu capul către pământ se ridicau cu un zâmbet larg cât ei de frumos.

Soarele zâmbea cu ochelarii lui de soare de nici nu puteai să te uiți înspre el.

Eram fericită să văd că un puiet pe care l-am plantat în toamnă cu mânuțele mele, acum era mai frumos ca oricând.

Pisoii mei, Lilo și Tania, se jucau și se fugăreau pe iarba cea deasă îngrijită de bunicul. Pe năsucul ud al Taniei, un fluturaș în mii de culori se așezase de bunăvoie, iar Tania era confuza de ce i se întâmpla. Albinuțele din ce în ce mai sprintene mișunau din floare în floare, din petală în petală, culegând tot polenul pe care îl puteau aduna. Furnicuțele harnice ca și albinele își duceau în echipă mâncarea în mușuroi.

Totul era de vis! Tot ce se întâmpla prevestea un nou început!

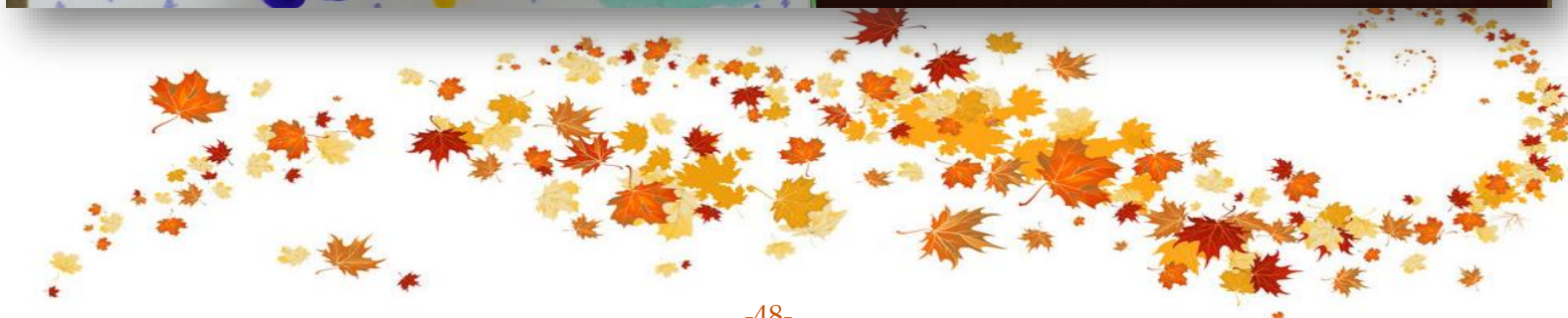
O școală de poveste

Desene realizate de elevii claselor a 5-a

Prof. îndrumător: Filimon Sorina

Colectivul de redacție

Coordonator revistă: prof. Chirvăsuță Ionela Mirela

Colectiv redacțional/ Colaboratori

În acest număr au publicat:

Înv. prof. Golea Marieta Florentina

Prof. Tudorici Livia

Prof. Ghica Claudia

Înv. prof. Parvana Dumitra

Înv. prof. Tudorache-Marin Viorica

Înv. prof. Țarălungă Elena

Înv. prof. Epure Nicoleta

Înv. prof. Ceparu Iuliana

Prof. Movileanu Maricica

Prof. Dascălu Elena

Prof. Huzum Simona

Prof. Huzum Alin

Prof. Crăciun Boris Mihai

Prof. Cusiăc Daniela

Prof. Chirvăsuță Ionela Mirela

Contabil Pleșu Felomela

În acest număr au publicat elevi îndrumați de :

Prof. Ghica Claudia

Prof. Cusiăc Daniela

Înv. prof. Buscă Lăcrămioara

Înv. prof. Țarălungă Elena

Prof. Filimon Sorina

Grafică, ilustrații, redactare, inscripționare și editare :

Prof. Chirvăsuță Ionela Mirela

Numărul 12, Noiembrie 2022

ISSN 2067-0990

Gânduri

